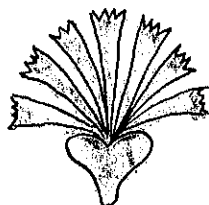

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 150

Μάης '95

αρ. φύλλον 54

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΩΡΤΖ 12, πλ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106 77, τηλ. 3822315 - 3819887 (7-10 μ.μ.)

"ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ" AMERICANA

"Σύμβαση έρχου" με Παπανδρέου-Εβερτ

Παρά τις έντονες εσωκομματικές αντιδράσεις, ο άξονας Παπανδρέου-Εβερτ φαίνεται να κυριαρχεί στα πολιτικά πράγματα. Πρωταγωνιστές της νέας κατάστασης είναι οι Αμεριανοί και κυρίως με τον τρόπο πρόδηλο. Στην ουσία, βέβαια, πρόκειται για «σύμβαση έρχου», δηλ. η σταθερότητα αυτή θα διαρμυέει μέχρι να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους. Μετά βλέπουμε.

Οι ΗΠΑ φαίνεται πως αποφάσισαν οριστικά να κρατήσουν τα Βαλκάνια και πως βασισμένο τους εργαλείο είναι η Ελλάδα. Κυρίαρχησαν ήδη στην Αλβανία και στα Σκόπια, επηρεάζουν σοβαρά τη Βουλγαρία και επιδιώκουν με μακροβιές μεθόδους να αποδυναμώσουν κάθε ευρωπαϊκή προσπάθεια στη Βοσνία. Σχεδόν χειλοποιήσαν τους Ευρωπαίους με τους τεχνητούς απρόκλητους βομβαρδισμούς κατά των Σέρβων και την αιχμαλωσία πολλών ιωαννιτώνων. Εδώ, βέβαια, σχεδόν ανακηρύσσονται να συνθηκολογήσουν με τους Σερβοβόσνιους (έστω κι αν φαίνεται «αμερικανική λύση»), που με την εκληκτική τους αποκασιτιστικότητα αποτελούν πλέον παράδειγμα του τι μπορεί να επιτύχει ένας λαός που ξέρει τι θέλει κι αγωνίζεται κι αυτό.

Η αμερικανική επέμβαση στα Βαλκάνια γίνεται ταυτόχρονα με τη εστρατή της ρωσικής πολιτικής προς Βουλγαρία και Ελλάδα (και φανερά σε αντίθεση με την Τουρκία).

(συνέχεια στη σελ. 8)

Διεθνής υποκρισία για τα 50 χρόνια από τη συντριβή του Ναζισμού

Στις αρχές του Μάη γιορτάστηκαν τα 50 χρόνια από τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, με σκοπό να τιμηθούν τα εκατομμύρια θύματα του ναζισμού και του φασισμού. Την πρωτοβουλία των επίσημων τελετών είχαν οι κυβερνήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων. Πόσο ειλικρινείς ήταν;

- Η **Σοβιετική Ένωση** (και η Ρωσία πιο πολύ) πλήρωσε το βαρύτερο τίμημα για τη συντριβή του Άξονα. Το 10% του πληθυσμού, δηλαδή 20 εκατομμύρια άνθρωποι, βρήκαν το θάνατο στα πεδία της μάχης ή ως άμαχος πληθυσμός. Κι όμως όλοι οι δυτικοί ηγέτες δεν παρέστησαν στην παρέλαση του ρωσικού στρατού με πρόσχημα την επέμβαση στην Τσετσενία!!

- Μαζί τους και η **Τανσού Τσιλέρ** (!), από την οποία κανείς δεν απαιτεί να σταματήσει τη γενοκτονία των Κούρδων, την επέμβαση στο Ιράκ και την κατοχή της μισής Κύπρου!! Κανείς από τους δυτικούς δε θυμήθηκε την ευνοϊκή προς τους Γερμανούς ουδετερότητα της Τουρκίας σ' όλη τη διάρκεια του Πολέμου. Η Τουρκία τάχθηκε με το μέρος των συμμάχων 10 μέρες (Φεβρ. 1945) πριν τελειώσει ο πόλεμος! Κράτος με αρχές!

- Την ίδια στιγμή οι Μεγάλοι και οι υποτακτικοί τους αρνούνται να τιμήσουν τη συμβολή του **σερβικού λαού** (του δεύτερου σε δυσίες), απέκλεισαν τους Σέρβους από τις εκδηλώσεις επειδή δε δέχονται τη γενοκτονία και την υποταγή στους προστατευόμενους τους Κροάτες και μουσουλμάνους, που επίσης υποστήριξαν τον Άξονα στο Β' Π.Π. (ο Τίτο ήταν

(συνέχεια στη σελ. 8)

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Το Σάββατο 10/6/95, ώρα 6μμ. θα συνεδριάσει η Κ.Ε. του ΑΣΚΕ στα γραφεία μας.

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης θα είναι:

- Πολιτική κατάσταση
- Απορροχισμός και πρόγραμμα δράσης
- Θέσεις για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Η συγκέντρωση μαθητών της Ε.Ο.Κ στις Βρυξέλες.

Το Μάρτιο προσκλήθηκαν στις Βρυξέλες μαθητές απ' όλες τις χώρες της Ε.Ο.Κ. Σ' ένα γκρουπ ήταν περίπου 500 και απ' αυτούς 30 Έλληνες.

Η διαδικασία επιλογής ήταν αδιαφανής σε βαθμό γελοιότητας, όπως τα πάντα στην Ε.Ο.Κ. Όσοι μαθητές το πήραν χαμπάρι έγραψαν μια έκθεση με γνωστό από πριν (!) το θέμα. Δηλαδή ο κάθε μαθητής ετοίμασε την έκθεση από το σπίτι του !! Αλλά ήταν τόσο λίγοι αυτοί που το πήραν χαμπάρι, ώστε ΟΛΟΙ οι διαγωνισθέντες επέτυχαν και πήγαν 4 μέρες ταξίδι στις Βρυξέλες. Σκοπός του ταξιδιού : επισήμως, για να αλληλογνωριστούν, αλλά στην πραγματικότητα, για να γίνουν θαυμαστές και υμνητές της Ε.Ο.Κ.

Μύθος

Παρότι οι Έλληνες μαθητές δεν επελέγησαν αξιοκρατικά, το διανοητικό και μορφωτικό τους επίπεδο απεδείχθη (προς μεγάλην έκπληξη και των εδώ !) ανώτερο των Γερμανών, των Γάλλων και των Άγγλων, αν και οι συνθήκες μόρφωσης στην Ελλάδα (εποπτικά μέσα, εργαστήρια, συγγράμματα κτλ.) είναι χειρότερες.

Οι Έλληνες μαθητές έκαναν τις καλύτερες μελέτες, είχαν τη μεγαλύτερη συμμετοχή στις συζητήσεις, χειρίζονταν καλύτερα απ' όλους τις ξένες γλώσσες και έγιναν επικεφαλής των επί μέρους ομάδων τους. Ύστερα από την "επιμόρφωση" οι διοργανωτές έκαναν ένα είδος δημοψηφίσματος, ρωτώντας γραπτά τα παιδιά, αν συμφωνούν με την ευρωπαϊκή ενοποίηση (νόμισμα, παιδεία, γλώσσα, άμυνα κτλ.). Αποτέλεσμα : το 57% είπαν ΟΧΙ και το 43% είπαν ΝΑΙ ή ΔΕΝ ΞΕΡΩ. Το μεσημέρι τους έβγαλαν λόγο, τους είπαν ότι αυτά τα αποτελέσματα ήταν απαράδεκτα και το απόγευμα έβαλαν τα παιδιά να ξαναψηφίσουν!!^Γ Ευτυχώς που αυτά έγιναν την τελευταία μέρα, γιατί θα τα έβαζαν συνεχώς να ψηφίζουν μέχρι να βγάλουν ΝΑΙ (όπως τους Δανούς)!

Συμπέρασμα

Είναι μύθος, λοιπόν, ότι τα ελληνόπουλα υστερούν πνευματικά των δυτικοευρωπαίων. Το αντίθετο συμβαίνει κι αυτό εξηγείται.

Στην Ελλάδα υπάρχει παράδοση. Ακόμη και ηλικιωμένοι, που δεν πήγαν σχολείο, ξέρουν ιστορία, φιλοσοφούν, τραγουδούν, χορεύουν, συζητούν, είναι πολιτικά ενημερωμένοι. Ο ελληνικός λαός είναι από τους πιο πολιτισμένους και καλλιεργημένους.

Η εκπαίδευση που παρέχεται (παρά τις τραγικές αντιφάσεις και τα κενά της) είναι κατά βάση καθολική και δημοκρατική. Οι Γενικές Εξετάσεις για τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. είναι η μοναδική άμογη διαδικασία επιλογής στην Ελλάδα.

Ολ' αυτά αποτελούν "κάρφος στους οφθαλμούς" για την Ε.Ο.Κ. Οι Έλληνες πρέπει ν' αποκτηνωθούν. Σε προηγούμενα φύλλα της "Ε" έχουμε αναφερθεί στο ρόλο των Μ.Μ.Ε. και τον εισαγόμενο χουλιγκανισμό. Θα ξαναγράψουμε γι' αυτά. Στο παρακάτω θέμα υπάρχουν και κάποια άλλα δεδομένα.

Τα ιδιωτικά ΙΕΚ

Είχαμε χράψει σε παλιότερο φύλλο μας ότι ένας τρόπος αποδυνάμωσης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης είναι ο θεσμός των ΙΕΚ και μάχιμα των ιδιωτικών. Γι αυτό επιχορηγούνται με εμμανδαλώδη ποσά και από το ελληνικό δημόσιο και από την ΕΟΚ.

Είχαμε προειδοποιήσει για το χαμηλότατο επίπεδο επουδίων που παρέχουν. Οι ρόλοι αυτοί επιβεβαιώνονται τώρα και από την ίδια την κυβέρνηση. Σύμφωνα με κυβερνητική έρευνα μόνο το 10% των εσόδων των ΙΕΚ πηγαίνουν για αμοιβές προσωπικού(!) και το 60%-70% πηγαίνει στη διαφήμιση(!) Παράλληλα υπάρχει εκτεταμένη φοροδιαφυγή. Το 1994 τα ΙΕΚ εισέπρατταν δίδατρα κατά μέσον όρο 650.000 δρχ. και δήλωσαν 300.000 δρχ. Κι όλ' αυτά με τα επίσημα στοιχεία. Η πραγματική κατάσταση είναι πολύ χειρότερη!

Το πιο σοβαρό είναι πως τα ΙΕΚ ανοίχουν το δρόμο και για τα εσχέλια που είναι σήμερα δημόσια (βλ. παραπάνω).

Η «αποκέντρωση» της δημόσιας εκπαίδευσης

Κατά τη γνωστή πασοκική μέθοδο με το ωραίο όνομα της "αποκέντρωσης", βαρτίζεται το πιο μεγάλο χτύπημα κατά της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Οι υπουργοί Παιδείας και Εσωτερικών δήλωσαν (11/95) ότι «όλες οι λειτουργίες του εσχέλιου θα περάσουν στις διαισθητικές της Νομ. Αυτοδιοίκησης». Αυτό σημαίνει ανάμιξη επιχειρηματιών (ήδη κάνουν τους επόνσορες σε σχολικές ευδηλώσεις) σύμφωνα με τους Ν. 2218 & 2240/94. Σημαίνει διαφορετικά επίπεδα μόρφωσης, ανταποδοτικά τέλη, ματαρρύθμιση της επετηρίδας των εκπαιδευτικών και τελικά διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης. [Στο θέμα θα επανέλθουμε].

^Γ Το αποτέλεσμα ήταν ακόμη περισσότερα ΟΧΙ !!

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΡΟΘΗΣΗΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΓΙΑ ΘΡΑΚΗ

Είναι γνωστές οι πρόσφατες τουρκικές προκλήσεις σε βάρος της χώρας μας. Ο Τούρκος κυβερνητικός εκπρόσωπος Αϊκουνά περιόδευσε στη Θράκη, εμφανιζόμενος ως προστάτης της μειονότητας, «τουρκικής» όπως την αποκάλεσε, και στη Θεσσαλονίκη, τάχα για να «προσυνήσει» το επίτιμο «όπου γεννήθηκε ο Ατατούρκ (σημερινό τουρκικό πρόξενο). Μετά, με αφορμή τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν, δυστυχώς από τους ανεγκέφαλους (!) φασίστες της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, που κατόρθωσαν να δυσφημίσουν έτσι υάδε υκή ελληνική αντίδραση στις προκλήσεις, η Τσιζέρ εξέφρασε χείμαρρο ύβρεων κατά της ... αντιδημοκρατικής Ελχάδας, επιχειρώντας έτσι να δεθεί συναισθηματικά με τους μουσουλμάνους της Θράκης, να δημιουργήσει στους αυτοί την αίσθηση ότι η τουρκική κυβέρνηση τους προστατεύει και ότι είναι αρμετά ισχυρή γι αυτό και ταυτόχρονα να δημιουργήσει ανδελληνικό φανατισμό σε μερίδα των λαών της Αν. Θράκης και της Μικράς Ασίας.

Οι στόχοι της τουρκικής πολιτικής

Η τουρκική πολιτική έχει, ως γνωστόν, αμετακίνητους στόχους και αποβλέπει πέρα από τη διεύρυνση της επιρροής της στην Ασία και σε κάποιες περιοχές της Βαλκανικής, στην εδαφική της επέκταση, ανατολικά προς τα πετρέλαια της Μοσούλης και δυτικά στη Θράκη και στο Αιγαίο. Οι κάποιες φωνές εωφροσύνης που ακούγονται αύδη και από επίσημους της τουρκικής κυβέρνησης, όπως οι αυστηρές επιμνίες για τις προκλήσεις του Αϊκουνά, μάλλον για παιχνίδι εντυπώσεων και εσωτερικών ανταγωνισμών πρόκειται και δε συνιστούν «άλλη» πολιτική. Οι στόχοι αυτοί είναι στρατηγικοί στόχοι της άρχουσας τάξης της Τουρκίας και μόνο ευκαιριακά υποδαυλίζονται από Ευρωπαίους ή Αμερικανούς. Στην παρούσα φάση μάλλον μάλλον αποθαρύνονται από τους Ευρωπαίους τουλάχιστον και δεν είναι τυχαία η διαμαρτυρία του προέδρου τους Ντεμιρέλ για την εχθρότητα της Ευρώπης. Το γεγονός αυτό, όμως, δεν κάνει τον κίνδυνο μικρότερο. Το αντίθετο, μάλλον, ανεξάρτητα από το ότι με εωστή ελληνική πολιτική είναι εύκολο ν' αντιμετωπίζεται.

Απουσία ελληνικών αντιδράσεων

Όπως η ελληνική κυβέρνηση και οι άλλοι γνωστοί πολιτικοί αντέδρασαν (όπως πάντα ...) με ... "ψυχραιμία"! Η γνωστή «άφοχος στάσις». Οι προσηλυτικές αυτές ενέργειες (μαζί με τις συνεχείς παραβιάσεις στο Αιγαίο, που έφτασαν μέχρι και «καταρρίψεις» ελληνικών αεροπλάνων και με ανδρώπινα δώρα) δικαιολογούνται από τους

πολιτικούς μας ως ευδηλώσεις εσωτερικού τουρκικού αποπροσανατολισμού! Το προηγούμενο των επαίσχυντων παραχωρήσεων Παπανδρέου στη "συμφωνία του Νταβός" (την οποία είχαν υμνήσει τότε όλα τα κόμματα, εκτός του ΑΣΚΕ, που μάλλον έμεινε μέχρι και διαμαρτυρία με πιετοσοφία στο κέντρο της Αθήνας), οι προτάσεις Μητσοτάκη για αποστρατιωποίηση της Θράκης και εφοδιασμό με ηλεκτρικό και νερό των νησιών του Ανατ. Αιγαίου από την ... Τουρκία (!!) ετών για να δείξουν πώς αντιδρούν οι γνωστοί πολιτικοί στη χώρα μας. Και συνεπικουρούνται, δυστυχώς, από «διανοούμενους», «δημοσιογράφους» κλπ, που δείχνει-δεν προπαδούν να μας πείσουν να κάνουμε παραχωρήσεις στην Τουρκία, ώστε να μην εμπραχθεί το ισλαμικό μνήμε! (αναμνηστικά στο προηγούμενο φύλλο της "Ε").

Εννοείται πως δε λειτουργούν όλοι έτσι. Και κάποια μέτρα λαμβάνονται και, έστω περιστασιακά, αποχουδεύεται κάποια πολιτική (όπως π.χ. η διακριτική υποστήριξη των Κούρδων) ορδή για τα ελληνικά και ευρύτερα δίκαια. Είναι όμως απονευματικά και δεν εντάσσονται σ' ένα ευρύτερο σχέδιο, με βραχυπρόθεσμες και μακροχρόνιες προοπτικές.

Τι πρέπει να κάνουμε;

- Πρώτα-πρώτα δε μπορούμε ν' αγνοούμε το πρόβλημα. Να συνειδητοποιούμε τον κίνδυνο, αλλά και τη δυνατότητα αποτροπής του. Να καταγγέλλεται υάδε προσπάθεια να υπονομευθεί η εθνική Αμυνα και κάθε προώθηση από "δικούς μας" τουρκικών επιδιώξεων, χωρίς βέβαια να θεωρείται κάθε "αντίθετη" φωνή ως προδοτική.
- Να μετατρέπουμε υάδε πρόκληση της τουρκικής ηγεσίας σε μπουκεραχ σε βάρος της. Να "φασκινώνεται" ο κόσμος, να ενημερώνουμε τη διεθνή κοινή γνώμη, να παίρνουμε με συνέπεια μέτρα οικονομικά, πολιτικά και διπλωματικά.
- Να ενημερώνουμε τους λαούς της Θράκης και της Μικράς Ασίας ότι δεν είναι Τούρκοι. Να εξηγούμε γιατί έχασαν τη χώρα τους (κυρίως ελληνική) και τη θρησκεία τους. Όσο υιαν έχει επιτύχει ο εκτουρκισμός αυτών των λαοτήτων, τα περιθώρια είναι τεράστια ...
- Ν' ακουλούμε πολιτική εφομοίωσης των Μουσουλμάνων της Α. Θράκης και να τους ενημερώνουμε πώς αντιμετώπισε η τουρκική πολιτική τους 250.000 Έλληνες της Πόλης και των νησιών.
- Για να γίνουν όλ' αυτά δεν είναι ανάγκη να προηγηθεί γενικότερη αλλαγή της κοινωνίας μας. Αύδη και με τις σημερινές συνθήκες η απειλή ελ' Ανατολών μπορεί εύκολα ν' αποτραπεί.

ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΥ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Θριαμβολογεί η ελληνική κυβέρνηση για την πτώση του πληθωρισμού στο 9.9 %, κάτω δηλ. από το "φράγμα" του 10 %.

Το "κατόρθωμα" όμως αυτό δεν είναι αποτέλεσμα οικονομικής ανάπτυξης, δηλ. αύξησης της ελληνικής παραγωγής και μεγαλύτερης προσφοράς αγαθών, ώστε να μειωθούν οι τιμές, αλλά της άγριας λιτότητας, που έχουν επιβάλει εδώ και χρόνια οι κυβερνήσεις, εκτελώντας τις εντολές της ΕΟΚ. Το μέτρο αυτό ήταν άλλωστε το πρώτο που ζητούσε η περιβόητη "Λευκή Βίβλος" του κ. Ντελόρ και για την οποία είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της "Ε".

Έχει περιορισθεί σημαντικά η αγοραστική δύναμη των ασθενέστερων τάξεων με συνέπεια να έχει μειωθεί δραστικά η ζήτηση αγαθών, άρα και ο πληθωρισμός. Τελικά από τα κέρδη της μείωσης του πληθωρισμού περιμένουν να επωφεληθούν οι Τράπεζες, που πιστεύουν ότι θα αυξήσουν το τζίρο τους, χορηγώντας δάνεια με μικρότερα επιτόκια. Θα βρουν όμως πελάτες φερέγγυους ;

Παράλληλα αυξάνεται η πραγματική ανεργία, παρόλο που οι επίσημες στατιστικές δείχνουν μείωση. Σημειώνουμε ότι επίσημη μελέτη της ΕΟΚ προβλέπει ότι, ακόμη κι' αν οι χώρες-μέλη έχουν το μεγαλύτερο δυνατό ρυθμό ανάπτυξης, το ποσοστό ανεργίας, που σήμερα είναι επισήμως 11 % (ακόμη και μία ώρα τη βδομάδα να εργάζεται κάποιος θεωρείται εργαζόμενος) δεν πέφτει κάτω από 9 %, δηλ. 20,000,000 άνεργοι.

Συνεχίζεται η αποβιομηχάνιση της χώρας. Νέες βιομηχανικές μονάδες κλείνουν (προσφατά η Τεοκάρ και τα Βαμβακουργεία Βόλου). Επισημοποιείται η συρρίκνωση των εμπορικών καταστημάτων, ενώ οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας κυμαίνονται κοντά στο μηδέν.

ΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΕΟΚ

Οι υποστηρικτές του σημερινού συστήματος της πλήρους υποταγής στην ΕΟΚ ως μόνη προοπτική βελτίωσης προβάλλουν τις κοινοτικές επενδύσεις (πακέττα Ντελόρ κλπ), που μέχρι σήμερα μ' αυτές έχουν πλουτίσει μόνο οι "ημέτεροι" (εργολάβοι, αεριτζήδες κλπ), οι ξένοι (εργολάβοι, "σύμβουλοι") και οι διάφοροι πολιτικοί με τις μίζες.

Η πορεία αυτή δείχνει καθαρά ότι δεν πρόκειται με τις συνθήκες αυτές ποτέ να υπάρξει ανάπτυξη και ανάκαμψη της οικονομίας μας. Η επιβίωσή μας αποφασίζεται και θα αποφασίζεται από τα ξένα οικονομικά κέντρα. Οι "ελληνικές" κυβερνήσεις εφαρμόζουν και θα εφαρμόζουν πιστά τις εντολές τους.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΗ ΛΥΣΗ ;

Οι υποστηρικτές του συστήματος ισχυρίζονται ότι άλλη λύση δεν υπάρχει, ότι δηλ. νομοτελειακά οδηγούμαστε εκεί και ότι οποιαδήποτε άλλη επιλογή θα είναι καταστροφική. Δεν εξηγούν τίποτε άλλο.

Ο καπιταλισμός, όπως έχουμε αναλύσει σε προηγούμενο φύλλο της "Ε", έχει μετατοπίσει την παραγωγή σε ζώνες με φθινό εργατικό κόστος, δηλ. στη Ν.Α. Ασία, Κίνα, Ταϊβάν. Ετσι η παραγωγή σε άλλες πιο ανεπτυγμένες χώρες περιορίζεται ή στην καλύτερη περίπτωση διατηρείται αντικαθιστώντας το εργατικό δυναμικό με νέες τεχνολογίες (ρομπότ κλπ).

Με τον τρόπο αυτό η ανεργία γίνεται μόνιμη και διαμορφώνονται κοινωνίες, όπου ένα μεγάλο τμήμα τους βρίσκεται στο περιθώριο, με συνέπεια την εγκληματικότητα, τη βία, το ρατσισμό, τα ναρκωτικά, τις ψυχικές ασθένειες, την ανθρώπινη μοναξιά.

Ο καπιταλισμός, όσο λειτουργεί η σχέση κέρδους-δυνατότητας πώλησης, δηλ. ύπαρξης ενιαίων αγορών και αγοραστικής δύναμης, θα εντείνει την εκμετάλλευση, επιδιώκοντας να ελέγχει πλήρως τις εθνικές οικονομίες μέσα από διεθνή οικονομικά όργανα (ΕΟΚ, ΔΝΤ, ΓΑΤΤ, Διεθνής Τράπεζα, ΟΟΣΑ κλπ). Όταν η σχέση αυτή "μπλοκάρει", τότε μόνο υπάρχει η πιθανότητα να ξαναγίνει αναδιανομή κεφαλαίων προς όφελος των ασθενέστερων. (Ιστορικά ανάλογο "μπλοκάρισμα" έγινε το 1929 με το "κραχ" στις ΗΠΑ). Σε ποιά ζοφερή κατάσταση θα έχει όμως οδηγηθεί ο κόσμος μέχρι τότε ;

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ολ' αυτά δεν είναι νομοτελειακά, γίνονται μόνο για τα κέρδη του κεφαλαίου. Δεν είναι υποχρεωμένος ο κόσμος να υποστεί τις συνέπειες που προαναφέραμε και μάλιστα χωρίς καμιά απολύτως ευνοϊκή προοπτική.

Η σοσιαλιστική οργάνωση της κοινωνίας και η οικονομική ανάπτυξη σε εθνικά πλαίσια είναι η μόνη δυνατή προοπτική και η μόνη αποτελεσματική αντίσταση για χώρες, όπως η Ελλάδα, που θέλουν ν' αποφύγουν αυτό το νέο Μεσαίωνα, που ήδη μας αγγίζει.

Ν' αποφασίζουν οι ίδιες για την ανάπτυξη της παραγωγής τους, να μπορούν να προστατεύουν τα προϊόντα τους και την αγορά τους και να καλύπτουν με διικά τους μέσα τις ανάγκες τους.

Με τον τρόπο αυτό ο κόσμος μπορεί να απελευθερωθεί από τη σημερινή μιζέρια, να ανακαλύψει νέους στόχους και νέες ιδέες, νέες ανθρώπινες αξίες και ιδανικά.

ΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η εφαρμογή των "αντικειμενικών κριτηρίων", για τα οποία είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της "Ε", έβγαλε στην επιφάνεια το πρόβλημα της συρρίκνωσης των εμπορικών επιχειρήσεων, που εύστοχα αποδόθηκε από ορισμένες εφημερίδες ως "ο θάνατος του εμποράκου".

Η πολιτική μονόπλευρης λιτότητας, που έχει εφαρμοσθεί ουσιαστικά από το 1984, δηλ. από την εποχή της "στενωπού", και που έχει ενταθεί τα τελευταία χρόνια για να πετύχουν οι στόχοι του Μάαστριχτ, οδήγησε σε σοβαρή μείωση της αγοραστικής δύναμης των ασθενέστερων τάξεων.

Από την αρχή της δεκαετίας του '80 υπήρξε ραγδαία αύξηση του αριθμού των εμπορικών επιχειρήσεων και μάλιστα αυτών με μικρό μέγεθος. Το γεγονός αυτό οφείλεται τόσο στην προώθηση του καταναλωτισμού, που επέβαλε η ΕΟΚ κατά τη πρώτη πενταετία μετά την ένταξη, με τον υπερδανεισμό που διοχετεύθηκε σε καταναλωτικά αγαθά, όσο και στην παραοικονομία, που συντηρούσε και ακόμη συντηρεί την πληθώρα αυτή των εμπορικών επιχειρήσεων.

Είναι φανερό ότι το φαινόμενο αυτό σε συνδυασμό με το υπερτροφικό τραπεζικό σύστημα είναι χαρακτηριστικό καταναλωτικής και αντιπαραγωγικής οικονομίας.

Αλλη μια φορά το σύστημα οδηγείται σε αδιέξοδο, ευνοώντας αρχικά την εξάπλωση, ενώ τώρα ευνοεί τη συρρίκνωση.

Ζητά πιά η ΕΟΚ τη συγχώνευση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ώστε να απασχολούν πάνω από 10 εργαζόμενους για να τις ενισχύσει. Έτσι εξαιρείται το 90 % των ελληνικών επιχειρήσεων.

Στα πλαίσια αυτά δίνουν κίνητρα φορολογικών ελαφρύνσεων για συγχωνεύσεις και εξαγγέλλουν πρόγραμμα πολύ σημαντικών επενδύσεων ύψους 730 δις δρχ. έως το 1999 στις ΜΜΕ. Τα ποσά αυτά, όπως δηλώνουν, θα προέλθουν από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους.

Οι αρνητικές εμπειρίες

Δυστυχώς η εμπειρία από προηγούμενα ανάλογα εγχειρήματα είναι αρνητική. Το σχέδιο Μάρσαλ με τις "παγωμένες πιστώσεις" ή οι υπερδανεισμένες προβληματικές με τους ευμερούς ιδιοκτήτες είναι συνήθως η κατάληξη των επενδύσεων του είδους αυτού. Άλλωστε δεν πρέπει να υπάρχει η αυταπάτη ότι η ΕΟΚ θα βοηθήσει να γίνουν οι ελληνικές επιχειρήσεις ανταγωνιστικές στις δικές της.

Στη χώρα μας αυτού του είδους οι επιχειρήσεις στηρίζονταν σ'ένα σημαντικό βαθμό και στη φοροδιαφυγή, που όλες οι κυβερνήσεις ανέχονταν. Τώρα όμως η ΕΟΚ, επιδιώκοντας την ασφαλή αποπληρωμή των

**Η ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Θέβεις με αφορμή το κλείσιμο της ΤΕΟΚΑΡ**

Η αυτοκίνητοβιομηχανία, με τον τρόπο που λειτουργεί στη χώρα μας, δεν έχει σοβαρές προοπτικές επιτυχίας, επειδή κατά κανόνα συναρμολογεί μόνο ορισμένους τύπους ξένων αυτοκινήτων, με δικαιώματα που τους εκχωρούσαν ξένες βιομηχανίες (πχ ΟΠΕΛ, ΣΙΤΡΟΕΝ, ΝΙΣΣΑΝ), χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα σχεδιασμού νέων τύπων και ανάπτυξης νέων τεχνολογιών. Όταν λοιπόν οι συγκεκριμένοι τύποι των συναρμολογούμενων αυτοκινήτων εξαντλούνταν εμπορικά, έκλεινε ταυτόχρονα και η αντίστοιχη επιχείρηση, παρόλο που η ποιότητα των αυτοκινήτων ήταν υψηλή.

Η χώρα μας κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις θα μπορούσε ν'αναπτύξει αυτοκίνητοβιομηχανία βιώσιμη και ανταγωνιστική. Ενδεικτικά αναφέρουμε ορισμένες:

α) Συνένωση όλων των επι μέρους επιχειρήσεων συναρμολόγησης ή κατασκευής αυτοκινήτων ή οχημάτων.

β) Ο σχεδιασμός των μοντέλων και η τεχνολογική έρευνα να μπορεί να γίνεται στη χώρα μας.

γ) Η παραγωγή να είναι αυτοματοποιημένη και ο παραγωγικός εξοπλισμός ν'ανανεώνεται έτσι ώστε να διατηρείται χαμηλά το κόστος παραγωγής.

δ) Να παράγονται τύποι αυτοκινήτων ή οχημάτων, εκτός των επιβατικών, (πχ στρατιωτικά, μεταφοράς προσωπικού, τύποι τζιπ) που να καλύπτουν τις ανάγκες των δημόσιων φορέων (κρατικών, δημοτικών κλπ) έτσι ώστε με μια μακρόχρονη σύμβαση να τους τα προμηθεύει κατ'αποκλειστικότητα.

Φυσικά όλ'αυτά προϋποθέτουν ότι η χώρα μας δεν θα εφαρμόζει το νομικό καθεστώς της ΕΟΚ, που σήμερα την δεσμεύει στο βωμό του ανταγωνισμού στο να μη μπορεί να στηρίξει τα δικά της προϊόντα.

ξένων δανείων στα πλαίσια του Μάαστριχτ, επιβάλλει την φορολόγησή τους. Έτσι η επιβίωσή τους είναι αμφίβολη, κάτι που προωθεί η ΕΟΚ, ώστε η αγορά μας "ν'απελευθερώνεται" από τις ελληνικές επιχειρήσεις, για να καταληφθεί από ξένα πολυκαταστήματα στον εμπορικό τομέα κυρίως.

Η τύχη των απασχολούμενων σ'αυτούς τους τομείς είναι δυσόληνη. Αν η χώρα μας δεν είχε τα δεσμά της ΕΟΚ και είχε παραγωγική οικονομία, τότε η μετακίνηση του ανθρώπινου δυναμικού από ένα τομέα λιγότερο παραγωγικό σ'ένα άλλο παραγωγικότερο θα ήταν απλή σχετικά υπόθεση. Δυστυχώς όμως στα πλαίσια της ΕΟΚ το δυναμικό αυτό στη μεγάλη του πλειοψηφία προορίζεται να μπει σε μόνιμη ανεργία και να τροφοδοτήσει το διαρκώς αυξανόμενο κοινωνικό περιθώριο.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Είναι γνωστό εδώ και πολλές δεκαετίες ότι τα λεγόμενα "σοσιαλιστικά" κόμματα της Δυτικής Ευρώπης έχουν ενταχθεί στο καπιταλιστικό σύστημα. Ορισμένα απ' αυτά όπως το Σοσιαλδημοκρατικό Σουηδίας ή το Εργατικό Μ. Βρετανίας ως κυβερνήσεις φρόντισαν τουλάχιστον να δώσουν κάποιες κοινωνικές παροχές, για να ανακουφίζεται ο φτωχότερος κόσμος (δωρεάν περίθαλψη, προστασία ανέργων κτλ). Σήμερα και το Εργατικό της Μ. Βρετανίας αρνείται δημόσια την πολιτική των κοινωνικών παροχών, για να πάρει το Ο.Κ. να επανέλθει στην κυβέρνηση.

Το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Γαλλίας είναι από το κατ' εξοχήν κόμματα που ταυτίζονται πλήρως με τις επιλογές της Ε.Ο.Κ. (με ελάχιστες εξαιρέσεις, Σεβενεμάν κ.ά) και, ως κυβέρνηση, δεν έδειξε ίχνος κοινωνικής ευαισθησίας: άγρια λιτότητα, πρωτοφανής ανεργία, εγκατάλειψη των αγροτών κτλ. Ακόμη και στην εξωτερική του πολιτική ταυτίστηκε με τη Νέα Τάξη στην καθυπόταξη όλων των λαών του κόσμου στα διεθνή κέντρα του καπιταλισμού. Ο Μιτερν διαφωνούσε με τους Αμερικάνους μόνον όταν διγόταν τα συμφέροντα του μεγάλου γαλλοεβραϊκού κεφαλαίου. Τα συντηρητικά κόμματα της Γαλλίας δεν έδειχναν τέτοια αφοσίωση στις κατευθύνσεις της Ε.Ο.Κ. (χωρίς, βέβαια, να την αρνούνται).

Υποταγή στην ΕΟΚ και ιαταποντισμός

Το αποτέλεσμα ήταν το Σοσιαλιστικό Κόμμα όχι μόνο να χάσει την κυβέρνηση, αλλά να κατακυλλήσει σε ποσοστά μεταξύ 10 - 20 %. Από την πολιτική ηγεσία των Συντηρητικών ο πρωθυπουργός Μπαλαντίρ και ο υπουργός Εξωτερικών Ζιπέ ήταν, επίσης, υπέρμαχοι της ΕΟΚικής πολιτικής. Ο λαός είδε για άλλη μια φορά και σε σύντομο χρονικό διάστημα ότι η εναλλαγή "σοσιαλιστών" και συντηρητικών δεν τον αφορούσε. Έτσι απομακρύνθηκε από την πολιτική, όπως και σε άλλες χώρες, όπως και στην Ελλάδα, μια στάση που μόνο ως προσωρινή μπορεί να χαρακτηριστεί, ως υγιής και ελπιδοφόρα. Ένα σημαντικό ποσοστό μάλιστα, στράφηκε προς τη χειρότερη λύση, τους ακροδεξιούς του Λεπέν.

Η μόνη εκλογική αναμέτρηση που είχε πολιτική σημασία ήταν το δημοψήφισμα για τη συνθήκη του Μάαστριχτ, όπου ένα εκπληκτικό 49% είπε ΟΧΙ, παρά το ΝΑΙ του συνόλου, σχεδόν, του πολιτικού κόσμου.

Πολλή φασαρία για το τίποτα

Με τα δεδομένα αυτά η τελευταία προεδρική εκλογή στη Γαλλία δεν είχε κάποια ιδιαίτερη πολιτική σημασία. Τα περί "αριστεράς" και "δεξιάς", που ανέφεραν οι δημοσιογράφοι και αναλυτές ήταν περίπου άνευ περιεχομένου. Ο Σιράκ δεν έδινε ελπίδες, με παρούσα την κυβερνητική πολιτική του Μπαλαντίρ. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα, που ευφυώς επέλεξε το Ζοσπέν, που δεν υπήρξε κυβερνητικός, είχε πρόσφατα απογοητεύσει ως κυβέρνηση. Πολλοί γήφισαν πάλι με βάση την παράδοση και τα ονόματα των κομμάτων. Όμως παρατηρήθηκε και το αντίστροφο φαινόμενο. Πολλοί γήφισαν Σιράκ επειδή δεν έδειξε ταυτισμένος με την Ε.Ο.Κ. και υποσχέθηκε νέο δημοψήφισμα για το Μάαστριχτ, ενώ συντηρητικοί του Μπαλαντίρ γήφισαν Ζοσπέν, επειδή ήταν πιο ΕΟΚικός!

Η κατάληξη ήταν η οριακή επικράτηση του Σιράκ, που αμέσως μετά την εκλογή του έσπευσε να διασκεδάσει τις ανησυχίες που δημιούργησε προεκλογικά:

- Συναντήθηκε αμέσως με το μεγάλο αφεντικό της ΕΟΚ, το Γερμανό καγκελάριο Κολ και διακήρυξαν την πίστη τους στην ευρωπαϊκή ενοποίηση.
- Διόρισε πρωθυπουργό το Ζιπέ, έμπιστο της Ε.Ο.Κ.

Οι δύο μονομάχοι εμφανίστηκαν μετά τις εκλογές ως δριαμβευτές. Ο Σιράκ, γιατί έγινε Πρόεδρος. Ο Ζοσπέν, γιατί ανέβασε πολύ το ποσοστό των Σοσιαλιστών. Τελικά οι εκλογές ήταν πολλή φασαρία για το τίποτα. Ήταν μια τρύπα στο νερό!

* * *

Ούτε 10 μέρες δεν πέρασαν από την εκλογή του Σιράκ και δύο γεγονότα προδιέγραψαν την προσεχή τετραετία της Γαλλίας:

- Μια γαλλική εφημερίδα δημοσίευσε τη φορολογική δήλωση του Σιράκ, με την οποία αποκαλύπτεται ότι είναι φοροφυγός !!
 - Οι προγραμματισμένες δηλώσεις του Ζιπέ στη Βουλή προκάλεσαν απογοήτευση όχι μόνο σ' ΟΛΗ τη Γαλλία, αλλά ακόμη και στους συντηρητικούς κύκλους πέρα από τα σύνορά της (βλ. ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ).
- Πάνε δηλαδή να συνεχίσουν το παιχνίδι της εναλλαγής, αλλά η γθορά των κυβερνητικών κομμάτων έρχεται πολύ νωρίς μαζί με μια συνολική αναξιοπρέπεια του πολιτικού κόσμου.

ΣΧΟΛΙΑ

ΜΑΙ ΜΑΣ ΥΠΗΧΟΡΩΝ ΓΙΑ...ΑΝΤΙΔΗΤΟΥΡΑΤΕΣ.

Η κα Τσιλέρ, η ανίδαιμη αυτή (ευ του τμήτός αναρρι-
χθείσα...) ηρωδουρής της
Τουρκίας υπηχόρωσε την ελ-
λάδα για ..έλλειψη δημοκρα-
τίας, επειδή, υποδέχτηκε, δε
συνοδούσε τον υφ' Αιγυπτια-
κής περιόδους του ο υφ'
Παπανδρέου (ούτε ούτος
για...). Και στις 10 του
Μάη σε συνέλευσή του
στο χειμερινό περίοδω
«Στέρν» ο υπαρχ' δι-
καιοσύνης (!) της Τουρκίας
υ. Μοχμουλλάι, δηλώνει:
«ΟΙ ΕΥΤΕΛΕΒΕΙΣ ΧΩΡΙΣ
ΔΙΩΗ, ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ ΜΑΘΗ-
ΤΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ
ΤΟΥΡΚΙΑ»!!

Θα ρωτούσε, βέβαια, κανείς,
«Μι αυτός τι κάνει;», αλ-
λά δεν είναι αυτό το θέμα
γιας (που θα λέγαν οι οι δι-
κασί γιας υπουργοί...).

ΚΙ ΕΜΑΣ ΓΙΑΤΙ;

Συνεδρίασαν 10 (!) υπουργοί
στο τέλος του Μάη για να α-
ντιμετωπίσουν θέματα του Αφί-
ου Όρους (εληίσουμε να τη-
τας προάψει κατ'αξιοποι-
ησή του) και για να μεταφέ-
ρουν, λέει, τους θησαυρούς του
για έσδωξη στη Θεσσαλονίκη
εν όψει της «...πολιτιστικής
ημερίδας της Ευρώπης»!

Πέραν των 10 ότως παρίστα-
το (διευδύνουσα;) και η υφ' Αμ-
μτρε Λιάμη, η αυτοαναλαμεί-
σα Αθηνά. Ερωτήσε ο επι-
στημολόγος της υφ' Βενιζέλος για
το «υπό ποίαν ιδιότητα;»
απήντησε βορσώδης: «Λόγω του
ενδιαφέροντος και της ευ-
αισθησίας της»!!

Και ερωτήσεν τον υφ'
υπουργόν: Και ερείς (και
όποιος άλλος), που είχαμε
ενδιαφερόμεθα περιεργόζε-

ρον και διαδέτομεν κατε-
χαιτέραν ευαισθησίαν, δια-
τι δεν εληήθηεν εις την
ομήγυριν;

Θα της απαντήσει ο λα-
λίστατος γαίης των Μη-
ματέων;

ΘΑ ΜΑΣ ΤΡΕΛΛΑΝΟΥΝ

λίγο παλιό, αλλά...

Τον περασμένο Μάρτιο ο, α-
πελδών ήδη πρόεδρος της Γα-
λίας, Μιττεράν παραθετοφό-
ρησε το διαβόητο Λατράνι
(του ευδοκίμου δημοσιότητας
και, με τα χρήματα των εγγί-
ων φορολογουμένων, του ...Μεζα-
ρα Μουκίης) για τη δημοκρα-
τική και ...αντιστασιακή του
δράση! Το Λατράνι!, με
τις παεινωμένες σχέσεις με τη
δικτατορία Μεταξά και τις α-
υόμη στενότερες με την πρό-
φαση του Παπαδόπουλου και
ΣΙΑ, με τα αχρήιστα δάνεια,
με το μικρούλιμο και το Λαλί-
τη.

Συμφορήτα Λατράνι, λοι-
πόν, υπέρ Γαλλοχρηστικών αλ-
φρονών (φαίνεται δεν παρη-
νουν πια οι... Αγγλοι).

Τέτρα καταλαμβάνεται το
Μιττεράν που, αποχωρήσας,
έλαξε το εμπόδιο των γεν-
ναίων και πατριωτών χρεα-
τών στρατιωτών του Β' παγ. παλ.

Αλλά και ...αντιστασιασμός
ο Λατράνις!

ΝΑ ΕΠΙΣΗΜΑΝΔΕΙ

Στο πρόσφατο ταξίδι του
στις ΗΠΑ ο Μ. Ερερ, όπου
φαίνεται πως πήρε το χρίσμα
(άχρηστο για πόσο...), ανήκε-
ρα στις άλλες ευδαιμόνεις
και περιποιήσεις που του επι-
δαφίλευσαν του παρέδωσαν
και χεβ' η ..Επιτροπή των
Εβραίων του Κογκρέσου!

Κι εκείνος το διατυπώ-
νισε. Τώρα πια δεν τη-
ράνται ούτε τα προαχθέντα.

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ...ΠΡΩ- ΔΟΥΡΟΣ

Μι αυτό παλιό και γυ-
βίο, αλλά πρέπει να μείνει.

ΣΤΙΣ ΜΗΤΟΡΟΝΗΔΕΙΣ ΤΩΝ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ (και τις επιδέσας
των ΜΑΤ εναντίον τους) το
Μάρτιο, αντιπροσωπεία τους
επιμελέστηκε τον ηρωδουρ-
ή της χώρας Α. Παπανδρέ-
ου και του εξέδωσαν τ'α,
όντως, τεράσια προαχθέντα
τους, αληθινη λίτουριαν.

Και ο έφορος ηρωδουρ-
ής, έφηκως αγανακτικής,
ανεφώνησε: «ΕΙΝΑΙ ΑΠΙ-
ΣΤΕΥΤΟ! ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ
ΥΠΑΡΧΑΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΤΩΝ
36000 ΔΕΧ; ΘΑ ΕΧΕΤΕ
ΤΗΝ ΑΓΕΡΙΣΤΟ ΣΥΝΤΑΞΙΟ-
ΔΗ ΤΟΥ».

Και τους έδωσε αύξηση...

Δ. ΧΙΣ. το τίνα...
Εχουμε, όμω, το κέρδος ότι
τώρα πια ξέρει, έστω και
τόσο αυτό.

ΚΑΙ Ο ΜΗΤΩΤΑΝΗΣ ...ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ!

Εληίστε να το ξύσετε
μι αυτό.

Φαντάζεσθε τι έχει να γί-
νει στη σύλληψη και αργό-
τερα στη σύληξη της «αυ-
θής» του Γιοπιανού με το
«μικρό πακέτο», χωρίς δη-
λωση του προαχθέντος του
ανότατος, δηλ. χωρίς λυση!

Ο ΜΗΤΩΤΑΝΗΣ και οι
άλλοι αντεβερνισί (μέχρι
και ο... Μάνος πήρε είδηση
το προαχθέν τέρμα) θα ξιφω-
νούν υπέρ των εδυνών δι-
καίων και θα κραυγάζουν ό-
τι έτσι βιγ' βιγ' θα επι-
κρατήσει το «μακεδονία».

Αλλά τι τους ναάζει;
Ξέχασαν πως μετά από...
10 χρόνια όλοι θα έχουν
ξεχάσει το θέμα;
Ούτε τίποτα πια!

«ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ» AMERICANA

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Αντί, λοιπόν, οι ελληνικές ηγεσίες να επωφεληθούν της ευχυρίας και να προωθήσουν ελληνικές θέσεις και δίκαια, δένονται γανερὰ και με αυταρέσκεια στο αμερικανικό άρμα, μόνο και μόνο για να κρατηθούν στην εξουσία και στα εξ αυτής οφέλη, έτοιμοι για οποιαδήποτε θυσία, όχι δι' η' τους, βέβαια. Έτσι :

Στον κυβερνητικό χώρο η επιμάρτηση του Α. Παπανδρέου γίνεται πλήρης και, πιθανόν, πο-λύληνη, εκτός απρόοπτου εκβανούς επιδείνωσης της υγείας του. Έτσι ερμηνεύονται και τα ταξίδια Τσοχατζόπουλου και Αρσένη στην Αμερική. Παροχή εκχυήσεων για την πολιτική Παπανδρέου και παρεπιπτόντως για δι' η' τους προώθηση.

Στο χώρο της παραδοσιακής δεξιάς, επίσης, η επιμάρτηση έλβετ έρχεται σχεδόν πλήρης, γιατί η όποια αυραία αμφισβήτησή του θα θεωρείται ενδεία αντιαμερικανική θέση, μετά το «δράκονό του» ως ΗΠΑ. Λίγο, όπως φαίνεται, τον ενδιαφέρει αν λειτουργεί ως συνηχήρωμα του ΠΑΣΟΚ. Αλλωστε αυτό τον διευκολύνει και για τις μεταπαπανδρείες εξελίξεις ...

Οι Ευρωπαίοι (Πάγκαλος, Βάσω, Σημίτης, Μικετσάνης ...), χωρίς πρακτική δύναμη πίσω τους (οι εκαίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποδεικνύονται γενικά αδύναμοι) φωνάζουν μόνο για την τιμή των όπλων και για να διατηρηθούν στην επιφάνεια, εν όψει μελλοντικών δυνατοτήτων. Μόνο όσοι εκφράζουν ομιονομική πολιτική ευρωπαϊκών προδιαγραφών φαίνεται να εκπρίζονται, όχι όμως πολιτικά.

Τα αποτελέσματα

Στην οικονομία θα συνεχίζεται η πολιτική λιτότητας, όσο δε δημιουργεί κινδύνους πολιτικής μαζάρρευσης. Η ίδια πολιτική και στα άλλα θέματα εσωτερικού ενδιαφέροντος («έρχ», συνάδρα, τοπική αυτοδιοίκηση, παιδεία), που εναρμονίζονται προς τις ματευδύσεις των Βρυξελλών, σχεδόν πάντα σε βάρος των Ελλήνων.

Στα εθνικά θέματα θα επιχειρηθεί καθε «άσση», που θα ταιριάζει στα ευρύτερα αμερικανικά συμφέροντα και μόνο συμπωματικά μπορεί να συμφέρει και την Ελλάδα. Υπάρχουν σοβαροί κινδύνους για υποχωρήσεις προς Αλβανία και Σκόπια και ακόμη σοβαρότεροι στο Κυπριακό, τη Θράκη και το Αιγαίο. Το τίμημα της σταθερότητας θα κληδούμε να το πληρώσουμε εμείς.

Οι αντιδράσεις των μικρών θα είναι περιορισμένες. Ο Σακαράς θα διαταχθεί να χαμηλώσει τους τόνους, ο ΣΥΝ ούτως ή άλλως δεν έχει πολιτική και το ΚΚΕ ότι ήταν πει είναι άνευ αποτελέσματος, λόγω της ιστορίας του. Η ευθύνη στους Έλληνες πολίτες, λοιπόν, και η γνώμη του ΑΣΚΕ δυνάστη.

50 χρόνια από τη συντριβή των ναζιστών

(συνέχεια από τη σελ. 1)

από τις λίγες εξαιρέσεις). Η Κροατία προσκλήθηκε στις εκδηλώσεις παρότι ο Φρ. Τούντμαν στο βιβλίο του (1989) γράφει ότι η σφαγή 1.000.000 Σέρβων από τους Κροάτες Ουστάσι ήταν «αναπόφευκτη ενέργεια, για να επιτευχθούν οι εθνικοί στόχοι των Κροατών».

● Στη στάση αυτή των Μεγάλων πρωτοστατεί η **Γερμανία**, που είναι υπεύθυνη και για το σημερινό διαμελισμό και τη σφαγή της Γιουγκοσλαβίας. Αντί σε τέτοιες στιγμές η Γερμανία να σιωπά, υπαγορεύει όρους και πολιτική.

● Δυστυχώς, η **Ελλάδα** (τρίτη χώρα σε θυσίες, με νεκρούς το 7% του πληθυσμού) δε διαφοροποιήθηκε από τη γραμμή των Μεγάλων. Αντί να βρει την ευκαιρία να απαιτήσει τις πολεμικές επανορθώσεις και τα κατοχικά δάνεια που ακόμη μας χρωστάει η Γερμανία, όλη η πολιτική ηγεσία δίνει εξετάσεις καλής συμπεριφοράς.

Όλο αυτό το κλίμα μας φέρνει στη μνήμη την περίοδο του Τσάμπερλεν και του Μολότοφ (1938-39), όταν οι Μεγάλες Δυνάμεις καλόπιαναν το Χίτλερ. Το Σεπτέμβριο του 1938 με το Σύμφωνο του Μονάχου η Αγγλία και η Γαλλία υπέγραψαν συνθήκη μη επίθεσης με τη Γερμανία και την Ιταλία και παραχωρούσαν την Τσεχοσλοβακία στους Γερμανούς. Τον Αύγουστο του 1939 οι υπουργοί Εξωτερικών της Γερμανίας και της ΕΣΣΔ υπέγραψαν μια άλλη συνθήκη μη επίθεσης.

* * *

Υπάρχει όμως, κι ένα άλλο μεγάλο ζήτημα : **Τι κάνουν ο Ο.Η.Ε. και οι Μεγάλες Δυνάμεις, για να τιμήσουν τα δύματα της θηριωδίας των δυτικοευρωπαίων στο λεγόμενο τρίτο κόσμο; Η Αλγερία έγινε ανεξάρτητη το 1960, αφού οι Γάλλοι σκότωσαν 1.000.000 Αλγερινούς, δηλαδή το 10% του πληθυσμού. Στις νοτιότερες χώρες της Αφρικής οι σφαγές των μαύρων πήραν ακόμη πιο τρομακτικές διαστάσεις. Στην Αμερική εξόντωσαν λαούς με μεγάλο πολιτισμό (Αζτέκοι, Ίνκας, Μάγια), για να κερδίσουν χρήματα! Στο Βιετνάμ, στην Ινδία, στη Μέση Ανατολή, ... τα «κατορδώματα» των διεθνών δολοφόνων, τραμπούκων και αλητών, που εξουσιάζουν το δυτικό (και όχι μόνο!) κόσμο, δεν έχουν τελειωμό. Κάποτε η ανθρωπότητα θα πρέπει να τιμήσει αυτούς τους λαούς με το μεγαλύτερό της σεβασμό ...**